

14 | Varkensfokdagen

In tijden dat het nog niet mogelijk was de vlees-vetverhouding bij het levende dier vast te stellen, was de exterieurkeuring een belangrijk middel om de kwaliteit van de varkens te beoordelen en te verbeteren. Er werden fokdagen georganiseerd om varkens van verschillende fokkers met elkaar te kunnen vergelijken. De varkensfokdagen waren een belangrijke stimulans voor de fokkerij en de voorlichting. Voorafgegaan door regionale fokdagen organiseerden de stamboeken jaarlijks de provinciale en centrale varkensfokdagen.

PROVINCIALE VARKENSFOKDAG IN DE JAREN ZESTIG IN RAALTE
LINKS IR. J. JEPMA, RIJKSVEETEELTCONSULENT VOOR OVERIJSEL EN IR. Y. KROES,
RIJKSCONSULENT VOOR DE VARKENSFOKKERIJ

Hoogtepunten waren de nationale tentoonstellingen voor varkens, schapen en geiten. De eerste werd in 1928 gehouden, de laatste in 1967. De nationale tentoonstellingen boden bij uitstek de gelegenheid de Nederlandse varkensfokkerij te presenteren aan talrijke buitenlandse bezoekers.

REGIONALE VARKENFOKDAG IN GOOR OMSTREEKS 1960

De varkensfokdagen hadden wel als neveneffect dat de fokkerij te veel een doel op zich werd, waardoor de vermeerdering en de mesterij soms wat in de verdrukking kwamen. Echter, de fokkerij veranderde snel en sterk. De prestatie-toets werd ingevoerd en er werd een rangschikking van fokwaarden gemaakt met behulp van selectie-indexen. Het accent kwam hiermee minder te liggen op de exterieurkeuring op volwassen leeftijd.

In het begin van de jaren zeventig werd van de organisatie van fokdagen afgezien. De kans op het overbrengen van ziekten was een belangrijk argument. Met de stringenter maatregelen in de gezondheidszorg en de introductie van nieuwe selectiemethoden verloren de varkensfokdagen hun betekenis. De fokkerij-groeperingen bewezen voorts, dat ook goede varkens gefokt konden worden met een andere benadering van exterieurbeoordeling en zonder fokdagen.